

יחסים מרחביים

ארזים כרותים

האם התמוטטה צמיחת המדיניות הישראלית בזכרון?

היה זה גרוע מכל משהאקטור שות של "המחבלים" בבירות הודיעו ראשי הכוחות המארגונים כי הם מנתקים כל קשר עם ישראל. הם גם היו מוכנים לסידורי פיקוח, שיבטיחו כי אכן תיפסק כל עזרה ישאלית המגיעה דרך נמליהם. המובלעת הנוצרית אינה יכולה לקבל עזרה כזאת בדרך יבשה. מכיוון שהיא מכותרת. היו בירושלים שניחמו את עצי מם שאין זה אלא טכסיס נוסף, וכי אין כל ערך לדיבוריהם ה' חגיגים של מנהיגי המארגונים. אנשים כמו פיאר ג'מיל, כמי שמעון ועמיתיהם מזכירים את ג'סי איטליה בימי הרנסאנס, כפי שהם מתוארים בסיפורו של מא- קיאולי. הם יכולים להבטיח דבר ולעשות את היפוכו.

אבל הדאגה היתה רבה. הפעם, כך היה נראה, יתכן כי אכן תת- ערער הברית הישראלית-מארגונית. שהיתה יסוד מוסד למדיניות ישראל בלבנון במשך דור שלם.

עיוורון אנדי. מה הביא את המנהיגים הנוצריים לצעד זה? הם גרמו למילחמת-האזרחים הלבנונית ב-1975, מפני שלא היו מוכנים לוותר על זכויות-היתר המפליגות שלהם, שאבד עליהן הכלל ושלא התאמו עוד ליחסי הכוחות בין העדות בלבנון. כאשר עמדו לנחל מפלה צבאית, מול פני ההתקפה המרוכזת של כוחות הקואליציה השמאלית-מוסלמית-אש"פית. הם קראו לסורים לפ- לוש לבנון.

הסורים חשו לעזרת הנוצרים, בבירכת ארצות-הברית, ותוך הס- כמה מלאה עם ממשלת יצחק רבין. הם תקפו את כוחות אש"ף, אך נבלמו על-ידי התערבות מדי- גית מאסיווית של סעודיה. כשמנ- היגי המארגונים לא קיבלו את מרותם המוחלטת, פנו גם נגדם. מאז שולטים הסורים בלבנון, כשהם מטילים את מרותם על ה- ממשלה החוקית, חסרת-הישע. הם נגסו בהתמדה במיני-מדינה המא- רונית, וצימצמו אותה למחציתה. הם מפקחים על אש"ף ומונעים מן האירגון לנהל מדיניות עצמ- אית. המובילה לפשרה עם ישראל (ראה להלן).

אילו היתה ישראל מוכנה לפי- לוש ללבנון, לכבשה כולה ולמס- רה למארגונים, היו אלה מקדמים אותה בברכה. אולם לפי שעה אין המארגונים מרשים זאת. ביגול מחויבותם לסעודיה, התומכת ב- אש"ף. נוצר תיקו, כאשר הסטא- טיסקו משתנה בהדרגה אך ב- התמדה לרעת הנוצרים.

יתכן כי מנהיגי המארגונים, על אף עיוורונם האנדי, ראו סוף-סוף את הכתובת על הקיר והבינו כי בריתם עם ישראל היא מעשה של התאבדות עתית. הם חיים במר- חב הערבי, ובסופו של דבר יצ- טרכו להשתלב בו. סוריה היא ה- גוף הרומוניטי לגבי לבנון, כך הסבירו להם הסעודיים, וכוח- השיכנוע שלהם התחזק כאשר נב- למה ישראל על-ידי שביתת-הנשק שנפתחה על-ידי המארגונים.

יתכן שזהו סיומו של פרק, ו- יתכן כי אין זה אלא אינטרמצו- צרי. אך המגמות היסודיות לא תשתנה: בריתם של הנוצרים בלבנון עם ישראל היא מעשה של התאבדות לגביהם, בטווח הארוך. על אף היתרונות הזמניים. הארו- ריינטציה הישראלית על הנוצרים בלבנון היא טכסיס קציר-רואי, ש- אין בכוחו לשנות את המציאות במרחב.

העם

נושאי הצלב

יש הכרז עצום בין רגן ובגין, אך גם דמיון מפתיע

ליחסי ישראל-ארצות-הברית צפוי עתיד מזהיר. בשנת 1985 (ראולי 1986) הן ינצחו, בעזרת דרום-אפריקה, במילחמת-העולם השלישית.

איתה מילחמה תתחיל בכיבוש אירופה בידי הסובייטים, בעזרת צבא ערבי כביר שיגויס על-ידי שליט לוב, מועמר קדאפי. שטויות? אולי. אבל שטויות אלה מצופות עתה את צרפת, ו- תצפנה מחר את אירופה כולה. הן



נוסטראמוס

1071 העולט, 1999

כלולות בספר של מחבר צרפתי, המפרש את נבואותיו של מיסטיקן צרפתי מלפני 400 שנים, מישל דה-נוטרדאם, שנודע בשם "נוס- טראדאמוס", על פי שמו בלאטינית. סיפורו של ז'אן-צ'ארלס דה-פוני- ברון, שפיענח את כתביו אפוני- המיסטורין של נוסטרדאמוס, הפך רבי-מכר ואופנה ספרותית בפאריס. הוא מגבא את טוף התרבות המע- רבית בשנת 1999 - למרות מא- מציהם של הישראלים, האמריקאים והדרום-אפריקאים.

השחקן והבית'רי, מנחם בגין, שטט השבוע לארצות-הברית, בוודאי ידבר עם הנשיא רונאלד רגן על בעיות מעשיות יותר: ה- מצב בלבנון, מכירתם של מטוסי- ביון לסעודיה, המשך תהליך-השלום הישראלי-מצרי.

אך הרקע לשיחות אינו רחוק כל-כך מעולמו הרוחני של המיס- טיקן הצרפתי, כפי שהוא מתורגם בידי מפרשו הצרפתי החדש, רגן ובגין רואים את עצמם כנושאי- צלב, המובילים את צבאות בני- אור במאבקם בבני-חושך, הסוביי- טים. שניהם דוגלים בקבלת דרום- אפריקה לחברתם. שניהם אדישים להלוטין לעולם השלישי, מצוקותיו ותיקותיו. שניהם מייצגים, במידה מסוימת, עולם מלפני דור או דור- רותיים, ומנסים להתמודד עם ה- מציאות של מחר במושגים של את- מול.

יש הכרז עצום בין השחקן ההר- ליבודי המתוסכל, שמצא גאולה לי- עצמו בקנאות לאומנית קיצונית, עד שהגיע למישרה העליונה ב- עולם המערבי, ובין הבית'רי מ- ברסט-ליטובסק, שפיקד על אצ"ל ושהגיע לשילטון בישראל על אצל- מצע לאומני קיצוני. אך במושגי- היסוד שלהם יש ביניהם דווקא דמיון מפתיע.



צ'ק

מיפלגות

לדבר עם ערפאת

מוטה גור זועזע את מיפלגתו כאשר השמיע דברים מוכנים מאדיהם

ניצים במיפלגת-העבודה, אמר ב- ראיון ברדיו כי על ישראל להיד- בר עם יאסר ערפאת, כאשר אש"ף יכיר במדינת-ישראל. הוא אמר ש- היונים במיפלגת העבודה אינם רו- צים במדינה פלסטינית, אך רמו שהם מוכנים להשלים עם רעיון זה, בלי-ת-ברירה. כעולם הרחב היו דברים אלה מתקבלים כביטוי שיגורתי של אמת המובנת לכל. בארץ הם נשמעו כ- דברי-כפירה גוראים. מוטה גור אינו מהפכן ואינו הור-

מלכת המים 1981



גה-דיעות פוליטי. הוא רחוק מאוד מלהיות יונה. אבל הוא חניך צה"ל- אדם הרגיל להתמודד עם מצבים עובדתיים ולמצוא פיתרונות מע- שיים לבעיות מעשיות. קיומו של אש"ף הוא בעייה עוב- דתית. הצורך למצוא פיתרון כל- שהו לבעיות הגורמות למילחמת- בין ישראל והעם הפלסטיני הוא צורך עובדתי. אין תחליף לאש"ף- כמנהיג העם הפלסטיני, מכיוון ש- שום גורם אחר אינו קיים, וגם אינו נראה באופק. המהפכנות הבלתי-צפויה של גור היתה גלומה בעצם נכונות- לבטא דברים אלה בגלוי - מה גם שלא אמר זאת קודם לכן, אף לא בראיון מפורט שהעניק כמה ימים לפני כן (העולט הזה 2296) יורש למנהיג. התגובה הייתה צפויה: חוסר-תגובה.

בישראל של 1981 אין ויכוח רעיוני רציני. תשובתו של יו"ר המיפלגה, שימעון פרס, לא חרגה ממיסגרת של ספטטנות פוליטית עלובה, תוך כדי כך גילה פרס שוב שאין לו מושג על המתרחש במרחב ביכלל ובאש"ף בפרט. למרות מסעותיו עתירי-הפירסומת ושיחותיו ה"סודיות" עם מנהיגים ערביים, שהודלפו עוד לפני ש- הסתיימו. כך טען פרס שאבו-ני- דאל (פרס ביטא את השם כאילו היה פולני) עומד לרשת את מקו- מו של ערפאת באש"ף. אבו-ני- דאל הוא איש שולי, סוכן סורי- הנותן את שמו לפיגועים המבוצ- עים מטעם הסורים - והרעיון שהוא יהפוך מנהיג לאומי הוא מגוחך.

באווירת החשדנות הבינונית, השוררת בצמרת המיפלגה, לא שאל איש: "האם מוטה צודק?" אלא "מהי כוונתו?" ההסבר שנמסר מפה לאוזן: מוטה מריח כי ימיהם של פרס ורבין גם יחד במנהיגות המיפלגה ספורים. הוא מציג את מועמדותו לתפקיד המנהיג הבא. בהעדר יוזמה מצד יצחק נבון, אין למ- עשה יורש אחר. לשם כך הוא רוצה להקים קואליציה חדשה של הגורמים במיפלגה, שתכלול גם את היונים. הוא רוצה גם לעצב את דמותו כמנהיג בעל דיעות ועמדות חדשניות.

הדינה הלאומית. אך תהיה הסיבה כאשר תהיה, דבריו של גור הבלוטו תהליך שקט ומתמ- שך: ההשלמה הגוברת עם המצי- אות.

ברור לכל בר-דעת כי אין מנוס מסדרן ישראל-פלסטיני, וכי הס- דר כזה לא יתכן בלי השתתפות אש"ף. הדבר אושר על-ידי מנחם בגין בעל כורחו, כאשר הסכים להפסקת-אש עם אש"ף בגבול- לבנון. אנשים כמו אריק שרון, עור- (המשך בעמוד 8)

אידנה סיבוני, דוגמנית מיקצועית ששירתה בצנחנים ואת צנחה בעצמה, נבחרה השבוע כממכת-המים 1981. כסגנית ראשונה נבחרה ליה כהן בת ה-21. איריס נאדל, תלמידת תיכון מגיבעתיים, זכתה בתואר סגנית שניה. אופירה אוחנה, חיילת מעפולה, נבחרה כמועמדת החביבה ביותר. היה אייגס, בת ה-16, זכתה בתואר נפיקת-החן. פיקור התחרות יופיע בגיליון הבא של "העולם הזה".